

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi K.W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.

I ACa 938/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 15 września 2025 r.

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

Pismem z 20 maja 2025 r. r.pr. M.R., pełnomocnik K.W. (dalej jako:  
Skarżąca) wniósł skargę na przewlekłość postępowania, w sprawie toczącej się  
przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod sygn. akt I ACa 938/24.

Zarządzeniem z 11 czerwca 2025 r. pełnomocnik Skarżącej został wezwany  
do uiszczenia opłaty sądowej od skargi w kwocie 200 zł, w terminie tygodnia  
od doręczenia pisma w tym przedmiocie, pod rygorem odrzucenia skargi.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze  
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023 r., poz. 1725, dalej jako: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Jednocześnie w art. 17 ust. 1 u.s.p.p. określono, że skarga podlega opłacie stałej w wysokości 200 zł. W art. 8 ust. 2 u.s.p.p. określono, że w sprawach nieuregulowanych w u.s.p.p. stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W ślad za nimi – art. 397 § 1<sup>1</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. sąd odrzuca pismo m.in. jeżeli strona nie usunęła braków w wyznaczonym terminie, w tym również braków fiskalnych. Jak wynika z akt sprawy pełnomocnik Skarżącej – mimo wezwania do uiszczenia ww. braku fiskalnego – nie uiścił ww. opłaty sądowej. Tym samym nie usunął on braków fiskalnych w skardze.

Z powyższych względów, na podstawie art. 397 § 1<sup>1</sup> k.p.c. w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., w związku z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

[a.ł]